

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sămbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 4.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se însoțesc.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armonod — și timbru de 30 cr. pentru
Se-are publicare.

Sibiu 23 Iulie.

Cetind cineva o, samă mare din diarele maghiare de două zile incoace, trebe de două, de trei ori și de dece ori se le cetească și rescetească, pentru ca să se convingă, că oare așa stă tipărit în ele precum a cetit?

Și, este trist, dar adevărat că în toate, pe o scară întinsă de tonuri, cetitorul află aceeași arie vetricină de o cauză mai bună, același acord de erupțiuni în contra Românilor. Oficioase, neoficioase, din centru și din stînga extremă, toate sînt pline de neadevăruri haiducesci și de amenințări de surugii.

Causa? O aceasta nu e greu de a spune. Cu toate că potopul de frase, care de care mai sfărătoare, în variațiunea de aiurări inferbentate, o retace, — cauza o miroși, o veți cât de pe colo.

Mănuitorii de condeie, cari mângesc pe toată ziua coale de hârtie cu invențiuni de vedenii despre influența lor nemărginită, căror Ungaria, căror monarhia, căror Europa le e prea îngustă, nu pot mistui impregiurarea, că în călătoria principilor de coroană, în părțile noastre, s'a auzit mai numai strigăte de „se trăescă”, în a căror valuri s'au înecat „éjfenul” lor, căruia vor să revindece timbrul privilegiului exclusiv. Cum? Se nu să năcăjască trâmbițașii maghiarismului exclusiv, când cineva poate vedea și auzi, că în părțile transilvane este o masă mare de popor român, care îndrănesc pe acleame pe fiul sup-ranului cu sunetele limbii sale așa, încât aclamațiunile lor se n'aibă aer spre a undula barem o distanță de un milimetru dela buzele lor „suverane”?

O înfăbântare așa de potențată pretinde și o recortură mai intensă și svântătorii de negreală dela foile maghiare, nu sciu se cruce, când e vorba de așa potoli focul.

Maestrii în invențiune, fabricanții de novele unguresci, când au se re-

tacă ceva și totuși amarul s'el dea afară, găsec curînd și un cal de bătaie și apoi fie calul cât de de lemn, pe ei aceasta nui genează, l'imboldesc cu pînteni, de sar achilele din el și l'imbălesc cu ce le cade a mână, până cad ei, călăreții, oboșiți și acoperiți de sudoare.

Drept cal de bătaie, care trebe să țină spatele în necasul unguresc asupra Românilor, este ales de astădată steagul sau colorile și îndrăneala cu limba română. Din nenorocire, pentru mănuitorii condeielor și aristiceii maghiare, alegerea este foarte greșită. Până a nu intra mai departe în cestiune reproducem spre orientarea cetitorilor o telegramă a lui „Hon”, cîntesenta care a servit drept motiv la variațiunile oficioaselor, neoficioaselor, a opozițiunilor de toată samă, în împoșcări asupra Românilor.

Eată - o:

„Sântă-Măria 1 August.

Vice-comitele comitatului Hunedoarei și-a procurat ordinațiunea ministrului de interne dto. Budapesta, 6 Iulie, 1874. Nr. 18559. cu privire, la folosirea colorilor, insignielor și a stîndardelor nașniunilor streine, și o a adus în persoană la Hațeg. Ordinațiunea este edată de contele Szapáry, pe baza articolului de lege XXI din 1868, și opresce purtarea insignielor streine. Ea se publică în mai multe esemplare și se va așia la locurile publice. Prin această dispoziție a scădut mândria ultraiștilor d a c o r o m a n i .

Neadmitema episcopilor (invitați prin hârtie oficială cu săptămîni mai nainte N. Tr.) la masa de curte de Duminecă, se atribute demonstrațiunile românilor din Hațeg.* *Vice-comitele Barciai (Coman) cu braț de fier (casmorokhal) însă prin mijloace legale, căștigă respect drepturilor statului constituțional unguresc.*

* Episcopul Lönhard încă e român?

(După text: ... căștigă valoarea respectului față cu drepturile statului unguresc.)

Las' că e absurditate a dice că vice comitele și-a procurat ordinațiunea ministrului de interne în privința colorilor etc; ca și când ordinațiunile ministeriale ar fi de vîndut într-o prăvălia ministerială, de unde subalternii când au lipsă de ele și le procură; între-băm ce au „inalții” „diplomați”, cu colorile? Ei se sparie de tricolorul transilvan, ca și bibolii de coloare roșie, fără să scie de ce se sparie. Românii poate că au cuvînt dacă și-au însușit colorile transilvane, pe cari le folosesc fără de a desprețui colorile statului și ale monarhiei. Este Transilvania o țeară streină supusă cu sabia țerei unguresci, sau este, după înseși credințele politice actuale în valoare, o țeară unită, cu Ungaria? Și dacă este unită, a perdut ea într'atată din valoarea ei în cât colorile ei nici la ocasiuni festive se nu poată avé loc lîngă cele oficiale? Să te miri cum de dl Coman Barciai suferă colorile austriece în comitatul Hunedoarei după ce și oficiosul „Hon” recunoaște în colorile țerei unite într'un stat cu Ungaria, de colorii streine! Austria este cu totul alt stat, cu guvernul seu propriu, prin urmare e cu mult mai străin.

„Diplomații” unguresci se fac prosti și din cât nu sînt și dice, că Românii desăfură steag străin și înțeleg, când dic străin pe al României. Cu aceasta vor se dovedească că Românii sînt ultraiști și dacoromaniști și că gravitează în afară.

Atunci trebe să dice că dd. sînt prea naivi, și în limba urbană vor scie de va se dice naiv. Le impu-tăm noi oare dacă întrebunțază dlor colorile italiene sau sberbesci? Am puté să o facem cu același drept, cu care ne fac ei impuțarii. Și dacă ei au îndrăneală de arbora colorii streine, pentru ce se nu o facem și noi?

Cetitorii ne vor escusa pentru digresiunea aceasta „naivă”. Am trebuit să o facem ca se facem învederată una

din multe absurdități a celor ce se cred cei mai înțelepți de pe fața pămîntului.

Colorii României, ca colorii, sînt aceleși precum și ale Transilvaniei și de aceea de câte ori „frații” au lipsă de denunciarile că suntem dacoromaniști iau refugiu la steagul sau tricolorul transilvan.

Între tricolorul Transilvan și cel român este deosebire. Alta este ordinea colorilor și alta pozițiunea lor, tocmă cum este, (ba mai puțin), cu colorile Ungariei, ale Italiei și Serbiei cari încă sînt, ca colorii, aceleși.

Tricolorul statului român dela Dunăre nu lam vețut nici odată încă în Traasilvania, am vețut de atătea ori și încă chiar și la sosirea Maj. Sale în Sibiu în 1876, va se dice după ordinațiunea, pe carea dl Barciai și-a „procurat-o” numai în anul al optulea dela aparițiunea ei, tricolorul transilvan, care până aparține Transilvania la coroana Ungariei, nu credem a fi străin. Dacă Budapesta își are colorile ei, dacă fundul regiu are colorile sale, Transilvania se nu aibă pe ale sale? și dacă le au, s'au instrăinat toate aceste de Ungaria?

Dar atotcietorii, „unicii patrioți adeverați”, de altmintre recrutați din toate naționalitățile maghiare și numai ultoși naționalități maghiare, s'au mai scândaliți, că un român a îndrăsnit să vorbească înaintea Arhiducelui în limba română și nu în limba statului. Conducătorii deputațiunilor jidovesici au vorbit în limba germână, care nu e a statului și de aceasta nu se face nici macar amintire. Ei bine când Neamțul sau Jidovului e permis a vorbi și înaintea arhiducelui în limbă neoficială, Românului se nu îi face permis? Apoi am vrea să scim când este permis Românului se vorbească în limba sa?

„Hon” e comp. dice că principale de coroană a venit în Transilvania se petreceă vre-o câteva zile și Românii folosesc ocaziunea pentru demonstrațiuni politice (!). Ei bine, dacă era vorba de vre-o afacere politică și

FOIȚA.

Un triumf scientific.

Cetim în „Curierul T. Balassan.” în carna trecută după ce s'au publicat în mai multe diare despre incendiu cel înfricoșat al teatrului dela Ring din Viena, d nul profesor de Universitate Stefan Emilian,* a urmărit cele publicate în diare cu atențiune precum și ședințele ce s'au ținut de consiliul Primăriei capitalei Viena, în cari se propuneau diferite măsuri și mijloace pentru a împedca pe viitor asemenea catastrofe în teatru. D. Stefan Emilian credîndu-se dator a veni cu concursul d-sale în ajutorul acestor desbateri, a adresat Onorabilului Consulat c. r. austro-ungar un memoar, cuprinzător de mijloacele practice cari ar trebui observate și aprijate la construcțiunile de teatru noue sau vechi și la alte edificii în cari se adună public numeros, cu rugarea: că dacă d. consul general crede de folositor, să recomande memoarul ace-

*) Transilvan de origine. Red.

sta Onor. Primării din Viena ceea ce d. consul general n'a întârziat a face. Acele mijloace s'au publicat și în „Curierul” cu Nr. 146 din Decemvre a anului trecut 1881.

Acum cu data din 11 Iunie 1882 stil nou a primit d. Emilian o adresă a onoratei Primării de Viena sub Nr. 3881 pe care o credem a fidein teras dând-o cetitorilor noștri întexul german original și în traducere fidelă.

Eată o:

MAGISTRAT
der k. k.

Reichaupt- und Residenzstadt

WIEN

G. Z. 3881

XV.

Euer Wohlgeboren!

Mit Bezug auf Ihr sehr geschätztes, dem k. k. österr. ungar. Consulat in Iassy überreichtes Memoir, worin Euer Wohlgeboren verschiedene Rathschläge zur Hintanhaltung von Feuersgefahr in Theatern in klarer und übersichtlicher Weise auseinander setzen beehrt sich der Magistrat Euer Wohl-

geboren für die im Interesse der Allgemeinheit in menschenfreundlicher Weise gewidmeten, auf Grund der Erfahrung und Wissenschaft erprobten Rathschläge zur Hintanhaltung von Feuersgefahr in Theatern den verbindlichsten Dank mit dem Bemerken auszusprechen, dass bereits sämtlichen in Ihrem Memoir angeführten Punkten durch die obligatorische Einführung der Holzimprägnierung und Stoffpräparierung, so wie durch die Doppelbeleuchtung entsprochen wurde.

Wien am 11 Juni 1882.

Für den Magistrats-Director

Czeschka
Rath

An

Seine des Herrn Stefan Emilian Professor Wohlgeboren

PRIMARIA

Capitalei și rezidenției

c. r.

VIENA

Nr. 3881

XV.

Onorate Domnule!

Relativ la prea prețiosul D voastră memoariu, ce ați prezentat Consulatului c. r. austro-ungar din Iași, în care Onorat D-voastră explicați, în mod clar și perspicu, diferite consilii pentru împedcarea pericolului de incendii în teatre, Primăria își face o onoare a Vă exprima cea mai obligată a sa mulțămire pentru că în interesul generalității ați prezentat, în mod filantropic, comisiile probate prin experiență și știință pentru împedcarea pericolului de incendiu în teatre, adăogând acea observațiune, că tuturor punctelor enumerate în memoriul onorat d-voastră s'a dat deja curs, prin introducerea obligatorie a imbibarei (adăpării) lem-nării și a preparării materialelor precum și prin duplicarea eclerajului.

Viena în 11 Iunie 1882.

pentru directorul Primăriei

Czeschka
consilier

Românii s'ar fi folosit de limba lor, atunci ce ar fi dis erudiții dela diarele maghiare? De bună seamă ar fi dis, că în afaceri de natură politică trebuie să se folosească toți cetățenii Ungariei numai de limba statului. Ei ar fi dis, și ceea ce dic ei trebuie, să fie sănt, pentru că noștii din toate naționalitățile, ei fac naționalitatea, poporul maghiar; mai mult: ei dar, numai ei, se identifică cu statul unguresc. Înaintea acestora nici legea diei Ungariei despre naționalități n'are nici o valoare.

Și oamenii acestia, cari sunt în stare așa să schimba naționalitatea după anotimpurile anului, nu se mulțimesc numai cu denunțarea. Ei tin în articuli lungi, prelegeri de loialitate! 1848—9, 1859, 1866 și 1881/2 sânt dovezi cu mult mai tari despre loialitatea românească, decât să avem lipsă de prelegeri lor. Românii încă nu părăsistea gurile su bare care au jurat credință monarhului nici odată.

Ne ținurim la cele dișe, cu toate că în punctul loialității ar fi multe de diș din trecut și din prezent și de sigur, nu în favorul celor ce astăzi cu o nesocotită cutezanță iau sacral cuvânt „loialitate” în deșert.

Fie mai serioși „profesorii” statului unguresc și se nu mai seamene amărăciunea între români, căci amărăciunea nici odată nu consolidează, nu promovează.

Doi articoli.

Reproducem ca probe de stil unguresc și de memorie ung. doi articuli din „Egyetértés”, cari nu pot fi cetiți fără altă arăt. Unul, cel dintâiu e de Sâmbătă 29 Iulie n. și al doilea de Marți 1. August n. Comentarul l' va face fie care cetitorii însuși.

„Vecinii noștri dela sud și ost.

Cu ocaziunea excursiei literaților și artiștilor magiari au venit în atingere fugitivă ungrorii și sârbii, ungrorii și românii. Atingerea aceasta ne-au lăsat reminiscențe plăcute, și nu plăcute la sârbii și români. Cel puțin glasul jurnalelor sârbe și române pătruns la noi, ni-o adeveresc.

În adevăr, privind în trecut și în viitorii abia ne putem încipui, cum de în unele intervale s'au stricat intrată bunele noastre referințe de simpatie cu sârbii și românii, după cum s'au stricat. Noi din partene ne supunem la critica cea mai obiectivă și nu aflăm în noi destulă cauză spre justificarea acestora.

Pela sfârșitul anilor 50 și până pela jumătatea anilor 60 națiunea română și curtea princiară a privit cu toată simpatia nisunitele noastre naționale. Muntenia și Moldova n'euiau spre independență și unire, ca și noi, cari eram ca și se rumpeam în tot cazul cu Austria, și pe cale pacifică sau prin revoluțiune să ne recăstigiăm independența de stat și constituția. Conducătorii maghiarilor espatriau ai aflat primire ospitală, bună provenire, ba chiar spriginire faptică la curtea principelui României și la aristocrația națiunei române. Și precum sperau românii a-și realiza încă neîmplinitele dorințe dela amicitia și alianța cu puternicul Imperat frances, astfel și națiunea maghiară, apăsată de absolutism, lipsită de existența de stat, pe calea simpatiei și prin emisarii sei revoluționari în Napoleon căuta puterea, carea se o ajute în recăstigiarea independenței sale. Astfel și simpatiile, cari gravitau în afară, speranțele nutrite în ajutorii strein încă erau indente în toate aceste două nații.

Provedința înainte cu 17 ani a binecuvântat România cu o nouă dinastie. În adevăr o a binecuvântat. Noua dinastie — deși streină, s'a indentificat cu națiunea, cu interesele

și dorințele ei. Noi încă de atunci presimțiam, că puțin simpatia rivalitate (kedélytelen verseny), care s'a desvoltat în cadrele confederației germâne între Habsburgi și Hohenzollerni, cu timpul va degenera în un răboiu crâncen, și că combinațiile eșite din presimțirile acestui răboiu au adus cu sine, ca noua dinastie se ocupe tronul României. Națiunea maghiară înse cu toate aceste a primit cu simpatie această schimbare. Căci ea era convinsă, că deși schimbarea acesteia de tron învoalva în sine amenințarea amenințarea e îndreaptată în contra preponderanței Habsburgilor și nu în contra maghiarilor. Și în faptă așa s'a și întâmplat.

România de atunci a făcut mari progrese. Independența ei este perfectă, în Orientul Europei România între statele mici și mijlocii e cea mai puternică, constituția, instituțiunile ei interne s'au desvoltat pe cale sănătoasă, starea ei economică se consolidează din ce în ce, și cu noi, afară de puternica linie comercială a Dunării e legată de două părți cu căi ferate, convenția comercială dintre noi și ea o în favorul ei: astfel nu numai simpatiile, ci și adevăratele interese interne pretind, ca aceste două națiuni se trăească în sinceră amicitie.

În Ungaria nu există partidă, care ar dori posesiunea asupra României. În România există partidă, care visează la posesiunea părților Transilvaniei. Lucru natural, că despre așa ceva nu poate se fie nici vorbă. Și precum puternica Franție în împregurările europene de aji ar considera de nebulnie ocuparea Belgiului, de una și aceeași origine și limbă cu ea; astfel este utopie visul partidei din România. care crede că România relativ mai slabă, ar fi în stare și s'ar rezolvi se ocupe Transilvania, care nici nu este în așa mare măsură înrudită cu ea.

Națiunea noastră între păcatele cabinetului a ținut de cel mai mare consensul dela congresul din Berlin, ca să se răpească Basarabia dela România. Am crezut și credem, că n'euințele rusești de o potrivă amenință statul român. naționalitatea română și cultura ei, ca și pe maghiari. Ba ce e mai mult mai eurenđ amenință pe cei dintâiu decât pe noi. Așa dară noi privim în slăbirea României slăbirea noastră, și slăbirea noastră asemenea e pierdere pentru România. Și răboiul dintre noi amândoi după calcul matematic ar produce învingerea altuia. Asemenea stăm și cu Serbia.

Și aceasta e cauza bucuriei noastre la auzul glasului simpatie al folior române și sârbe din incidentul excursiei literaților și artiștilor maghiari. Austria aparține Occidentului, Ungaria Orientului. Ea e avisată la confederațiunea germână, noi la alianța vecinilor noștri din sud și ost. Și aceasta e una dintre cauzele, pentru ce ne silim noi a slăbi tot mai tare referințele de stat, ce ne leagă de Austria, ale slăbi mai tare de cum sânt astăzi.

După trei zile aceeași foaie:

„Bucurie și loialitate.

Serbează Transilvania. Serbează pe filu regelui și frumoasa lui soție. Scie poporul încărău merge fiuturul rege, dus de înțelea vaporului și pentru aceea se grămădește pe la stațiunile drumului de fer ca se vadă și salute pe bărbatul și femeia, dela a căror înțeleaptă conducere atărnă la timpul se bună starea și fericirea sa. Porți de triumf așteaptă pe juna păreche, cu nuni de flori și stindarde colorate simbolizează bucuria poporului. Bucurie se vede din surisul fetelor, bucurie resună din strigetele de „Se trăească” Plugariul de rënd îmbracă haine de sărbătoare muștile de pe sate rochie

preștiră (czifra viganó) preutul se îmbracă în talarul (talárjába öltözik a lelkész), cavalerescul și sumetul nobil ungar și îmbracă mantaua și încinge sabia străbunilor sei; de frumusețe strălucitoare sa nevastă se împodobesc cu mărgăritare după moia mai nouă, ca astfel stăpân și slugă, boeriu și țeran, cei fericiti împreună cu nefericiti se dovedească că Transilvania serbează de câte ori vede feciori de craiu între stâncosii sei munți.

Și se cuvine ca ea să serbeze.

Sânt de ici de colea 200 de ani, când cel din urmă principe ardelean a cedat tronul Habsburgilor, cari deja stăpânise 160 de ani preste Ungaria. Cu cel din urmă principe ardelean sau sfârșit și statul unguresc independent. Și apoi s'a încorporat și Transilvania grupelor de state cari la olaltă de atunci și până astăzi formează monarhia habsburgică.

De 200 de ani rar a mai vețut Transilvania vre un medulariu din casa domnitoare, sau vre unul chemat de a domni. Domnitori din casa habsburgică, unul după altul, se pogorau în moment fără a vedea cel puțin odată nefericita lor țeară, frumoasa Transilvania. În locul lor însă au cercetat Transilvania beliducii bandiți, iritatele horde de popoare ce pustiau pe ungruri, comisarii ai principilor, cari căleau constituția în picioare, preoți fanatici streini, pismași liberăți religioare, toate nefericirile ce pot isori din mâinile omenești.

De aceea se poate bucura Transilvania, de aceea ne bucurăm și noi căci principele de coroață și dragă-lăsa lui soție cercetează locurile ostice ale domnitorilor, dar nu ei sânt reii, ci consiliarii lor. Unde umbă domnitorul cu capul său, observă cu ochii săi bunăstarea sau nefericirea poporului, și aude cu urechile proprii adevăratele jalbe ale poporului acolo, de și stărdin, totuși se va îndrepta rēul, căci nu este domnitoriu, care se voiaască rēul poporului, se nu doriască fărăcirea lui. Dela mijloace atărnă rezultatul, și mijloacele potrivite atărnă dela înțelepciunea și bunăvoiața consiliarilor. Și domnitoriu numai dacă se convinge în persoana despre starea poporului scie că sânt înțelepți și binevoitori consiliarii sei. Un popor fericit e dovadă că consiliarii sânt buni și înțelepți, și cel nefericit e dovadă că mișei și nebuni sânt consiliarii domnitoriu.

Este oare fericit poporul din Transilvania, sânt fericiti oare cei 260,000 de locuitori ai comitatului Hunedoarei, în numele cărora au binevenat prefectul comitatului (comite suprem) pe fitoarea părechiă domnitoare?

În giurul fiului de rege steteau urmașii familiilor nobile cari înainte cu 200 de ani au dat principatul lui Apafi în mâinile împăratului german și regelui magiar Leppold I. Telechisti, Bánffy, Barscsy, Kendefly, Bornemisza, Iosika, Naláczy, Ráday, Kun, acestia impresurau pe fiuturul rege, i prezentară poporul din Transilvania, și regiunile ei. În focul bucuriei, bineventări și a pretrecerilor spusau ei oare necasol și supărărea Transilvaniei și a națiunei maghiare?

Nici că a trebuit doară să le spună poate le-a observat însăși tineră odrasla domnitoare.

În un loc au voit se bineventeze pe filu regelui maghiar cu stindardul național român. În alt loc un june român a voit se rumpe stindardul națiunei maghiare. În ambe casurile a trebuit se întrevină torța administrațiunei, ca în Ungaria simbolul statului maghiar se nu fie obiectul rēntăciunsei ofensări în fața fiului de rege maghiar.

Din aceste doue triste încercări multe poate înveța filu regului magiar.

Principele României este Hohenzollern. Hohenzollernii până acum au fost neamicii seculari ai Habsburgilor. Nu este suflet de om în România care în fața Hohenzollernilor ar cuteza se demonstreze alipirea cătră Habsburgi, și eată că în părțile sudice ale Ungariei sânt oameni, cari în ochii unui Habsburg cu obrăncine demonstrează simfământul dorinței lor față de România. Se spună Teleky, Bánffy, Barscsy fiului de rege, că aceasta vine de acolo, pentru că guvernul României e înțelept și poporul fericit, al Ungariei însă e rău și poporul e cerșitoriu, și poporul cerșitoriu, ca maghiarul din poveste, foarte ușor și schimbă domnul, — și dacă poate, — foarte ușor și schimbă domnitoriu.

Cavalerescii de magnați din Transilvania însă mai pot spune și atele bunului fiu de rege.

Sânt și plin de mărețe reminiscențe e teritoriul comitatului Hunedoarei. Acolo a trăit, acol a locuit Ioan Hunyadi (Corvin N. Tr.) primul erou al timpului său, cel dintâiu apărătoriu al creștinătății, cea mai mare glorie a națiunei sale maghiare. Acolo în mărețele palate dela Hunedoara se adunau la el eroii, Rozgonyi, Bathory, Kemény, Országh, Kanizsy (Paul Chinez românul?) și în sântă însuflețire deliberau asupra salvării patriei; și tot atunci din palatul regal din Buda, în Vișegrad și Praga patrioți și străini și băteau capul la întrigi petrecânduși viața în desfrânări nelegiuite. Și împregiurul Hunedoarei pe vremea aceea populația era maghiară (Va fil!), maghiară a fost ea și mai târziu, (?) înainte cu 150 de ani încă (Măi mēi!). Și astăzi pela Hunedoara abia se mai aude limba ungurească și inima poporului nu tresare sub greutatea mărețelor reminiscențe, care o leagă de strălucitul nume Hunyadi. Căci poporul ce trăiesce adî acolo e sêrac și e român. Prin întinderele sêraciei nu poate străbate strălucirea trecutului și „olahul” nu ține de ai sei pe eroii națiunei maghiare. (Sermanul!)

S'a întâmplat, nu de mult, abia înainte cu 20—25 de ani, că regele nostru Francisc Iosif I. venind în vorbă cu cancelarul Br. Kemezy Ferenc despre referințele Transilvaniei între altele a venit în vorbă, pentru ce sânt așa de puțini ungruri în comitatele din Transilvania. Și cancelarul îndrăneș și cu inimă astfel a răspuns regelui său:

„Ei Maiestate, scădem, ne impurăm în continuare. Dacă a trebuit apărât tronul Maiestatei Tale, noi l'am apărât și nu „olăhul.” (român) Dacă a trebuit se vârsăm sânge pentru constituție, noi l'am vârsat, și nu „olăh.”-ul. Dacă e lipsă de recrute „olăhul” se duce în Moldova, Muntenia, ungrul însă rămâne acasă, și se face recrut, căci el nare altă patrie. De turci, tătari și de prusi noi ne-am apărât patria și principele și nu „olăh.”-ul. Pentru aceea ne împuținăm noi.”*)

Se le spună magnații ardeleni toate acestea acum, și la toate ocaziile lui lui de rege și frumoasii lui soție. Căci principii nu călătoresc numai de a petrece, ei și pentru a și cunoască poporul.

Revista politică.

Sibiu, în 23 Iulie.

În Triest s'a deschis în zilele aceste expozitiunea. În seara dela 2 August, cu ocaziunea unui conduct de facile, arangiat de reuniunea veteranelor în onoarea arhiduceului Carol Ludovic, a căcut în apropierea presidentului reuniunei o petardă, care esplodând, a omorit un om, a rânit greu patru și opt ușor. Se susține

*) Câte cuvinte baroneci atătoa n'ar devăru.

că petarda ar fi fost aruncată de un membru al „*irvedentei*”

Reprezentantul Italiei a propus în conferință și afară de al Englezei și Franței, cari așteaptă instrucțiuni, ceilalți reprezentanți au acceptat crearea unei poliții maritime internaționale, pe canalul dela Suez. În poliția aceasta vor figura și năi de reboiu de a le Spaniei și Olandei.

Conferența puterilor a scăpat abia de criza ce i amenința din partea Rusiei și i amenința alta. Fiindcă Englezii, nu voiesc o cooperare coordonată turcească în Egipt, ci subordonată comandi engleze, Rusia de nu vrea să se retragă și să urmeze liberă după hotărârile sale. Ea nu vrea ca numai singură să se supună controlui european.

Poarta a început a trimite trupe în Egipt. Este întrebarea dacă vor pute desbarca undeva de Englezi.

Arabi pașa are de gând se atace Alexandria. În Cairo a început pe tot Egipteni de frunte, contra rii politice i sale și amenință cu arderea tuturor cetăților, la ca să ar fi silit a se retrage.

Francia tocmai acum este fără ministeriu, prin urmare nu se poate decide pentru o politică hotărâtă în nici o direcțiune.

Coropondențe particulare

ale „*Telegrafului Român*.”

Din Valca-Hațegului, 20 Iulie, 1882. De Redactor! Înțelegând, că patria mea îngustă, țeara Hațegului, va fi norocoasă a primi pe vre-o câteva zile pe Altețele Lor, arhiducelele clironom Rudolf și princesa Stefania, alergai și eu dela țeară în capitala ținutului, în orașul Hațeg, ca se ved pe mult doriiți și iubiiți oaspeți, și pregătire ce se făc pentru primirea Lor. Mă aflam încă de Sâmbătă 17/29 Iulie acelu. Din toate părțile se luca bărbătesc la înfrumusețarea locurilor și edificiilor pe unde avea se treacă înalții oaspeți până la cartiurul, ce era pregătit în vechiul castel al familiei Kendeffy, din comuna S.-Măria.

Bieții Hațegani, deși d'aveau chiar de astădată norocirea a primi în orașul lor pe Arhiducele Rudolf și princesa Stefania, se pregăteau și ei ca de serbătoare, pentru că ținutul întreg avea serbătoare în zilele acestea. Apoi se mai accepta, ca cu această ocaziune se vină metropolitul gr. or. român din Sibiu, cu episcopul Aradului, episcopul rom. cat. din Alba-Iulia, și episcopul gr. cat. al Lugojului, pentru cari se pregătiseră cazare în Hațeg. Era o ferbere preste tot locul, toți erau ocupați cu lucrurile de pregătire, cari la gara dela „Substete-Hațeg” cari la podul, ce trece peste apa de lungă satul „S.-Măria, cari pe drum și în oraș.

Pela 5 oare sosese aci trenul de cătră Piski (Biscaria). Cu toții grăbim cătră gară, trăsuri călărești, poporul îmbrăcat în vestiminte de serbătoare ca să primească pe arhierii ssi. Orașul era mai gol de popor. În timpul acesta, când ne aflam la gară, se petrecu un lucru, care nu face onoare efectorilor. Dar bag seamă, așa este urșită Românului din Ungaria, ca se nu mai aibă și de bucurii. Bietul popor. În bucuria lui inocentă de a ved și saluta pe un membru din augusta familia împărătescă, pre fitorul lui împărat și rege, și uită de necasurile ce l' copleșesc, și aștepta ziua de mâne, ca cum așteaptă copilul ziua de Pasci. Însă ce folos? Românul de aici tot de necas este.

Dar se 'ți spun, de redactor, casul. În Hațeg se ridicară în pripă mare două arcuiri așa numite de triumf, două porți îmbrăcate cu verdeață, ca

semn de bucurie, de serbătoare. În vărul lor se așezară două steaguri, unul al țerei Ungaria și altul al Transilvaniei, — colorile steagului Transilvaniei sânt — după cum aud — și ale capitalei Budapesta, va se dăcă ambele steaguri erau ale patriei noastre și nu străine. Însă înzadar, steagul Transilvaniei a fost de ajuns ca să scoată din fire pe bunii noștri patrioți maghiari de aici, cari și altcum cloceau de necas asupra Românilor, din acest comitat, căci cutezără a se insciința la locul competent, că voesc și ei să se presinte înaintea Altețelor Lor într-o deputațiune a Românilor, cari formează majoritatea mult precumpănitoare din comitatul Hunedoarei. Marele patriot și constituționalul nostru vice comite Barsay Kálmán, care, între noi fie dīs, sub tot timpul, ba chiar și la primirea Altețelor Lor, era în suflețit cât de bine de spiritul neofitilor patrioți maghiari, cum ved și steagul Transilvaniei, se aprinse de zel patriotic constituțional și porunci, ca acel steag numai de cât se delătura de acolo, cea ce și urmă. Un nenorocit tiner român, despre care mi se spuse, că n'ar fi tocmai întreg la minte în momentul acela de indignațiune, vedând reutatea inimii șefului de comitat, pe care șef nici la aceste serbători nu l' răbdă înima a nu vătămă pe acel popor, din al cărui sin se trage și el — dīc, acel nenorocit tiner se sui pe poartă, luă jos și el steagul unguresc și în demența lui momentană l' rupse, mai în urmă venindu-și în fire recunoscu greșala comisă, și sciind ce-l așteaptă se facu nevêdūt, și poate și ađi rătăcesc prin codrii munților, ca vai de capul lui. Eată dar dīs de redactor, scandalul făcut gata; însă, bunul Dđeu se nu l' rabde pe acela, care în orba lui sumeției dădu ansă la acest scandal.

Și poți incipui dīs de redactor, indignațiunea și măchuirea locuitorilor români din Hațeg, înțelegând de scandalul întemplat. „Bine, dīceau tot din toate părțile, se n'aveu noi nici astăzi linise și pace? Când tot ținutul se bucură, numai noi Românii se fim osândiți la supărări și necazuri? Nu sūtem noi destul de apăsați, mai trebui să ni se pregătească și scandaluri? Dar bine, ce păcat am făcut noi, că am pus și steagul istoric al patriei noastre mai înguste Transilvania? S'au doară este acel păcat, că steagul acesta al Transilvaniei este totodată simbolul naționalității Românilor din monarcia austro-ungară? Este aceasta cauză suficientă, ca să aducă în mânia pe vicecomitele și se dea ansă la scandaluri? Nu este acesta steagul unei țeri și al unui popor din monarcia noastră?...” Afăta era indignațiunea de mare, încât un călăreț român, voinic ca un stejar, la provocarea unui gendarm, ca să arunce din mână steagul transilvan român, ce l' purta în fruntea călăreților, i răspuce: *mort il voui da din mâna mea, dar' viu nici odată.*

În fine populațiunea orașului, care — după cum e sciut — e mai numai românească, — se linise curând, căci Românul din fire este răbdur, acceptând ziua de mâne, care i va aduce și lui un moment de bucurie, și i va face să și uite de trecut.

Vom vedea ce bucuria avu Românul și a doua și Duminecă.

„Binele public” și politica ungurească.

Într-o cororpondență din Pesta trimisă la „Bin. public” din București cetim:

Pesta 10 Iulie.

Ori cine și-a aruncat ochii pe diarele ungare din săptămânile din urmă, a avut ocaziune se vadă schim-

barea produsă de cătva timp în atitudinea și în simfintele vecinilor dela nordvest, în privința națiunei și statului român. De mai multe decenii Maghiarii tractează pe Români ca pe nise inamici incapabili. A ajuns proverbială și poate da nasceră la mai multe neajunsuri, asprimea pururea exagerată, ce ei exercită asupra conaționalilor nostri din Banat, Transilvania și celelalte provincii, în care se află Români. Limba, scoale, cărți, port, obiceiuri, desvoltare comercială și industrială, tot ce e românesc, întemplină o persecuțiune sistematică și mai tot deauna absurdă. Absurdă, pentru că nimic nu motivează această conduită; absurdă, pentru că ea e în contra instinctului, ce are fie, ce popor, de a trăi conform insuirilor sale naționale; absurdă, pentru că vin din partea Ungurilor, cari sciun ce va se dīcă opresiune și cari merg păcă la fanatism, când e vorba de ceva național al lor.

Pretestul Daco-României s'au Panromânismului, astfel cum adversărilor nostri le place să l' imagineze și să l' exploateze, pare a fi încetat de a mai fi luat în serios de cineva. Singurul motiv de inițioțiie, ce rămănea de invocată Maghiarilor, era că Românii se uniseră cu Rusia, spre a sdrobi pe Turci. Se sciă că ađi a pētruns în toată masa poporului unguresc ideea, că ei sūnt de aceeași rasă cu Turcii și că urmează a fi solidari cu dīnșii. Pe de altă parte, cunoscam impetuositate, cu care voiau a interveni în favoarea Turciei, cu ocaziunea ultimului reboiu ruso-româno-turc, manifestările lor de simpatie, sabia oferită lui Gazi Osman și tot restul demonstrațiilor filo-turce. Dacă la acestea vom adage ura de moarte în contra Slavilor și în special în contra Rușilor, vom înlelege pentru ce Ungurii ne-au considerat ca inamici declarați atunci când, împreună cu Rușii, am contribuit la sdrobirea puterii otomane.

Ađi însă mânia s'a potolit și parese, că revin la simfintele mai amicale. În adevăr luând ca subiect călătorii făcute pe Dunare de cătră societatea științifică ungară și dânduși aerul că răspunde unor foi române, care, ar fi vêdūt în aceea vizită un cas politic, presa maghiară se silescă a ne asigura despre comunitatea de interese, ce unesc pe națiunea română cu cea maghiară. „Pesti Napló” merge și mai departe: propune uitarea tuturor disensiunilor din trecut (pe care de altmintrelea nu noi le am provocat pre-odată) și se silescă a ne convinge despre urgența unei alianțe sincere în contra inamicului comun. După menționatul diar, Rusia și înlelegerea cu dēnsa a fost, este și va fi funestă Românilor, căci elementul slav, e mult mai periculos pentru ei, decât ori care altul. Consecința e dar, că Românii și Ungurii, caută să se înleleagă, să și stringă relațiunile, să lucreze de acord în cas când aceste două elemente ar fi amenințate.

Nu noi vom regula asemenea planuri de politica internațională, dar credem interesant a înțregi revirimentul de opinii, ce se manifestă din partea Ungurilor. Era un timp, când ideea ce „Pesti Napló” relevă astăzi, se putea realiza cu înlesnire; totuși n'au voit să asculte nici de învătăminte ce le da Kossuth, nici de apropierea intereselor care odinoara era mai multe decât astăzi. În îngâmțarea lor, au cređt că dualismul nu numai fi asigurăci că și fi impuțernicesc și — basăți pe asemenea iluziuni — au întrebunțat toate mijloacele spre a se răci de Români. Cu timpul, experiența le a-dovedit că se prea grăbiseră. După cădere de fapt — în curând poate și de drept — a Turciei, Maghiarii se simt isoiați, avēnd ca inimici de o parte slavismul,

de alta germanismul. Și numai într-o asemenea situațiune își aduc aminte despre națiunea română, căreia li fac propuneri de apropiere, ca mai lesnicioase să devină propunerile de alianță.

Varietăți.

* (Avis!) Onorabilii oaspeți, cari voesc a lua parte la adunarea generală a Asociațiunei transilvaniane la Deej în 27 August 1882 și zilele următoare, sūnt rugați a se insinna la subscrierul comitet până la 24 August st. n. 1882, ca să se facă dispunere pentru încuadrare cuvenită. Deej la 30 Iulie 1882. Pentru comitetul de bună primire:

August Muntean, Petru Murăcean, președinte, secretari.

* (O serbătoare frumoasă și rară.) Din Chișeueta vine „Luminătorului” din Timisoara positiva sciire, că cunoscutul „Chor de plugari” în anul acesta, luna Septembrie, în ziua de 8/20 adevă în ziua de Sânta Măria mică, își va serba iubileul de 25 de ani al existenței sale.

„Fiind în numita și deodată și serbarea hramului bisericii gr. or., festivitetea va fi rară și unică, atât în Chișeueta cât și în viața poporului nostru românesc, și eată pentru ce: Numita societate încă de astă-primăvară, oferită pentru arangiarea acestei festivități, a invitat pe toate societățile de asemenea natură și caracter, românesci, ca se participe la acest iubileu și astfel ea arangează un concert de concurență, cu care ocaziune se vor împărți premii concurențelor. Până acum treideci și cincii de „choruri vocale” tot românesci și toate de plugari, s'au înscris a lua parte la aceasta festivitate de cântăreți! Auđi Române și bucurate și tu din când în când! Căci a vedă deodată întrunite într-o unică comună 35 de societăți de plugari români, și se le auđi și cântând, trebuie să și ridă inima, ear când veđi, că plugarul primea spiritul timpului și el de sine, a luat inițiativa spre a răspândi și poporalisa ideea salutară de cultură și cânt și prin aceasta în cetire și în scriere, — atunci fie-care inimă de român trebuie se tralate din latargie și nepăsare, și trebuie să se misce.”

* (Un remășag cu urmări triste) din Cristurul secucesc, unde sūnt adunați de present o mulțime de învătători la cursul de vară de limba maghiară, ni se telegrafează cu data 1 Aug. st. n. următoarele: „Eri la ora 8 a murit Ioan Neagu învătătoriu în St. Petru. Causa a fost un remășag cu Dumitru Pop din Almașul desert. Cercetarea decurge”. — Așteptăm o dare de seamă mai detailată.

* (Scoală „Carmen Sylva”) Mercuri 14 Iulie v. s'au inaugurat noua scoală primară mică din Sinaia. Cu aceasta ocaziune dl V. A. Urechia, ministrul al instrucțiunei publice, țin un însufletitoru discurs și dădu noului institut de învătământ numele „Carmen Sylva”

* (Limba română în Rusia) Un diar rusesc publică sciirea, că consiliul județean (Zemstvo) din Cherson a cerut ministerului instrucțiunei publice din Petersburg permisiunea de, în scoalele din satele românesci, să se predea în limba română, de oare ce populațiunea nescind limba rusă, instrucțiunea e împedecată. Ministrul a aprobat cererea.

* (Linia Ploesci-Predeal), scrie „Reb.” a suferi mari stricăciuni din cauza ploilor torențiale ce a dat ori noapte. Comuificați ce drumul de fer între Cămpina și Sinaia, estecu desvîrșire interupțit. Între Cămpina și Comarnic linia e tăiată într'un loc, și între Comarnic și Sinaia în șapte locuri.

Asemenea între Sinaia și Predeal linia este foarte deteriorată. Sa luat măsuri pentru repararea străzișciunilor. Direcția generală a drumurilor de fer face cunoscut că trenurile de plăcere pentru Sinaia precum și trenurile Nr. 29 și 30, ce începuse să circule zilele acestea între București - Ploesci - Predeal sunt suspendate până la un nou ordin.

(O logodnă). * Îndep. roumaine* află din Sinaia că doamna Elena Davila, fida cunoscutului general, s'a logodit cu d. căpitan Perticari, adiutant al dlui ministru de reșbioiu.

(Eскурсиune geologică). Mai mulți învățători unguari au cerut guvernului nostru voia de a face împreună cu câțiva români o escursiune geologică în munții dintre Austro-Ungaria și România. Se dăce că guvernul a acordat permissiunea cerută.

Bursa de Viena și Pesta
Din 3 August n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.-	118.80
Renta de aur ung. de 4 1/2%	82.-	85.30
Renta ung. de hârtie	87.10	87.20
Imprumutul dramurilor de fer ung.	134.75	135.-
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.50	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	111.-	111.-
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumurilor de fer orient ung.	95.80	95.75
Obligatiuni ung. de reșcompensare pământului	98.70	98.50
Obligatiuni ung. cu clausulă de sorșire	98.-	97.75
Obligatiuni urbariale tomanșene	98.-	98.-
Obligatiuni urb. toșene, cu clausulă de sorșire	97.75	97.50
Obligatiuni urbariale transilvane.	99.-	98.75
Obligatiuni urbariale croșto-slavonică	99.50	—
Obligatiuni ung. de reșcompensare doșmei de vin	97.50	97.50
Sorș anguresci cu penzi	120.40	120.75
Sorș de regularizare Tisei	110.60	110.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.10	77.-
Datorie de stat austr. în argint	77.80	77.75
Obligatiuni austr. de reșcompensare	95.50	95.50
Sorș de stat dela 1860	130.-	130.-
Așiniu de bancă austro-ung.	82.50	82.50
Așiniu de bancă de credit ung.	322.50	322.75
Așiniu de credit austr.	318.20	318.-
London (pe polișă de trei luni)	120.20	120.10
Scrșiri fonciari ale institutiunii „Albina”	—	99.50
Argint	5.67	5.65
Galben	9.57	9.55
Napoleon	9.55 1/2	9.55
100 marce nemșeci	58.75	58.75

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc de clasa a II-a și a III-a la școala normală gr. or. din Cămpeni, se deschide concurs, până la 20 August a. c.

Emolumentele sânt:

Salariu anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de ași subterne petițiunile oficiului protopesc gr. or. al Cămpenilor în Abrud până la 20 August a. c. înștruite conform statutului organic și a Regulamentului pentru învățământ și următoarele documente autentice.

1. că este român de confesiunea gr. orientală.
 2. că au absolvat cel puțin patru clase gimnasiale; absolțiții preferiți.
 3. că au absolvat pedagogia, sau teologia într'un institut public și are esamennul de calificațiunea prescriș de lege.
 4. că posedă calificațiunea recerută de lege, din limba maghiară.
- Cămpeni în 18 Iuliu 1882.
- Comitetul parochial gr. or. din Cămpeni în conșelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protopesc ad.

[134] 1—3

CONCURS.

La școala capitală gr. orientală din Săliște a devenit vacant un post de învățătoriu, împreună cu un salariu anual de 350 fl. v. a. solvind în rate lunare anticipative din fondul școlaei, pentru care post se eșcrie prin acesta concurs cu terminul până la 15 August a. c. st. v.

Cel ce doreșce a ocupa acest post are ași adresa petiția înștruită conform „Statutului Organic” și conșcluserilor sinodali relativ la școalele capitali la presiulii acestui comitet parochial până la terminul șș indicat.

Săliște, 10 Iuliu, 1882.

În conșelegere cu oficiul protopresbiteral conșentrite;

Comitetul parochial:

Ioan Maxim m. p., Ioan Popa m. p.,
not. comit. par.

Nr. 238. [128] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățător la școala profesională gr. or. din Mohu, ppresbiteratul Sibiuului se eșcrie concurs până la 8 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt.

1. Salariul anual 200 fl. v. a. în rate lunare anticipative.
2. Cuartir natural în edificiul școlaei și 4 stângini de lemne din care e a se încălzi și școala.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor înștruite conform statutului organic la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiuului până la terminul șș indicat.

Mohu în 20 Iuliu 1882.

În conșelegere cu oficiul ppresbiteral.

Comitetul parochial.

Nr. 242. [127] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lîngă veteranul paroch Ioan Henteș în parochia de clasa a II-a din Ocna-Sibiului (biserica din șș) protopresbiteratul Sibiuului, conform înșuviințării Venerabilului Consistoriu dđto 17 Iunie a. c. Nr. 1924, — se eșcrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu șș numitul post de capelan sânt jumătate din venitele parochiale esistente

Conșecutiți au ași așterne petițiunile lor înștruite în șșnsul statutului organic și al regulamentului pentru parochii la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiuului până la terminul șș indicat.

Ocna-Sibiului în 7 Iuliu 1882.

În conșelegere cu oficiul ppresbiteral.

Comitetul parochial.

Nu. 321. 2—3

CONCURS.

Pre baba ordinațiunii Venerabilului Consistoriu archidieceșan dđto 13 Iunie Nr 1804: 1882 B. se eșcrie concurs pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III. Trestia protopresbiteratul gr. or. al Zarandului cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Usușructul unui frust de pământ și al cimiteriului;
 2. Câte una măsură de cocuruz, nesfărmat dela 85 de familii;
 3. Venitele școlaei. Toate aceste computate prește tot, aduc un venit anual de 313 fl. v. a.
- Suplicile concursuale, înștruite conform statutului organic și Regulamentului pentru parochii, sânt a se adresa până la terminul șș indicat, — oficiului protopresbiteral din Brad.
- Brad 10 Iuliu 1882.
- În conșelegere cu comitetul parochial respectiv.

Georgiu Părau m. p.,
adștr. ppresbiteral.

Nr. 526—1882 [132] 2—2

CONCURS.

La școala grănițarească din Șina este post vacant de învățătoriu adiunct cu salariu anual de 180 fl. v. a. din fondul școlaește. apoi cuartir și lemne de foc dela comunitate.

Competenții, de religiunea ortodocșă orientală, au de ași subterne petițiunile prevădute cu documentele cunoscută până la 20 August a. c. st. n. la

„Comitetul administrativ de fondul școlariu al fostilor grănițeri din regimentul I român la Sibiu”.

Nr. 257 3—3

EDICT.

Paraschiva născută Ioan Sofronie Popoviciu din Țințariu, legiuită soție a lui George Bărsan din Ștupinile Brașovului, care de 15 ani de zile pribegese în lume fără a se șci dacă mai trăeșce, este prin aceasta cu șcierea și înșuviințarea Măritului consistoriu archidieceșan dđto 1 Iulie a. c. Nr. 2127 B. citată, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict se șș prezenteze înaintea subșemnatului gr. matrimonial, căci la din conștră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de bărbatului ei.

Brașov 13 Iuliu 1882.

Șcaunul ppresbiteral gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de 1 instanță.

Nr. 187 [126] 2—3

EDICT.

Ana născută Cristea, de religiunea gr. or. din comuna Lișsa, comitatul Făgărașului, carea cu necredință de 3 ani au părășit per legitimul ei bărbat Ioan Șinu tot deacolo fără a se șci locul afării ei și de mai frășteș, deci prin aceasta cu șcierea și înșuviințarea Consistoriului archidieceșan dđto 1 Aprilie a. c. Nr. 3321 B. 1881 se șș provoacă respectiva, ca în termin de 6 luni dela prima publicare a acestui Edict, se șș prezenteze înaintea subșemnatului gr. matrimonial; căci la din conștră și în absența ei se va decide procesul divorțial intentat în conștră-i de cătră bărbatului ei.

Făgăraș, 22 Iuliu 1882.

Șcaunul protopresbiteral gr. or. al Făgărașului ca for matrimonial de 1 instanță.

Sz. 1284—1882 tkvi [185] 1—1

Ărveresi-hirdetmny!

A șș sebesi kir. Jarasbirosag mint tkvi hatosag reszerol kozhirdetetik, hogy a sz sebesi varjai penzar vegrehajtatok az sebesi Moga Ana Iul Stefan vegrehajtas szendvedo ellen 141 frt 50 kr. o. e. tike ennek 1870 evi Julius 10-ten jaro 6%, kamatal 18 frt 5 kr. eddigi per es vegrehajti; 7 frt 85 kr. ban megallapitott jelen keresi es meg azutan felmeriuheti vegrehajti kottek behajtas vegett alperesonek a Sz. Sebesi I-ső rész 29-ik sz. tkjken A I. 1—6 rend 40. 41. 6187. 6423. 7859. 10624 es 12120 hr.; tovabbá a Sz. Sebesi I ső rész 30-ik szám tkjken A + 1—4. rend 4231. 4232. es 7518. hr. sz. a bemellékelt közzégi bizonyítvány szerint összesen 652 frt 36 kr. becsillt ingatlanaira a kért árves — az 1881-évi LX. tör. Cz. 147, §-a értelmében jelen hirdetmnynek kibocsátása es az idezett kért tkjben teljeszese mellett — ezen elrendeltetik.

Mely ingatlanok az 1882 evi Oktobor hó 5. ik napján d. e. 9. orakor mint egyten határ dđben a keblti tkvi hivatali helyisegében megtartandó nyilvános árvesen a következő feltetelek alatt eladtni fognak, u. m.:

I. Árvesés alá bocsátatik alperes Anna Stefan Moga a Sz. Sebesi 29. Sz. tkjken A + 5—6. rend 40. 41. 6187. 6423. 7859. 10624. 12120 hr. szá; es a Sz. Sebesi 30 számú tkjken A + 1—4. rend 4231. 4232. es 7518. hr. sz. a fekvőkr.

II. Kiköltési ár nevezett alperesi ingatlanoknak egyenkénti a bíróság által megállapított becșsára melyek a végrehajtatás 151 §-a értelmében ezen árveserok becsaralul is eladtni fognak.

III. Árveszeni kívánók a végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsarának illetve a jóság egyestestnek becsarának 10%, bánt penzül készpénzben a kiköltött kezéhez letenni.

Az árvesési feltetelek tőben pontjai a rendes hivatalos okir alatt ezen kir. Jár-birosag tkvi hatosagánál es a helyi tk. varosi rendőr igazgatósagnál megtekinthetők. A Sz. Sebesi kir. Járásbíróság tkvi hatosága 1882 évi Junius hó 29 én.

Sz. 1282 tkvi 1882. [186] 1—1

Ărveresi-hirdetmny!

Alulir kir. jarasbirosag mint telekkönyvi hatosag reszerol kozhirdetetik, hogy a Sz. Sebesi varosi arvapenzar mint vegrehajtatok Lang Samuel vegrehajtas szendvedo ellen 70 frt o. e. tike, ennek 1878 evi Januar hó 1-ten jaro 6%, kamatal 19 frt 75 kr. eddigi per es vegrehajti 7 frt 40 kr. meg alapitott jelen keresi es a meg felmeriuhedo kottek behajtas vegett nevezett alperesnek tulajdonat kipezo a szazesebesi I resz 837 hrrs. a, a bemellékelt közzégi bizonyítvány szerint 505 frt o. e. becsillt házas telkere az 1882 évi LX. tör. 147 § értelmében jelen hirdetmny kibocsátása es az illető tkjben teljeszese mellett a kért végrehajti árvesés ezennel elrendeltetik.

A fent jeltit ingatlan a folyó 1882 évi october hó 3-ik napján d. e. 9 orakor mint egyten határ dđben a keblti tkvi hivatalnál megtartandó nyilvános árvesen a következő feltetelek alatt eladtni fog; u. m.:

I. Árvesés alá bocsátatik alperes Samuel Lang a Sz. sebesi kir. jarasag mint tkvi hatosaghoz tartozo es Szasz-Sebes közzégi I rész 837 sz. tkjken A + 1 r. 1198. 1199. hrrs. a felvett ingatlanai.

II. Kiköltési ár nevezett alperesi ingatlanok egyenkénti a bíróság által megállapított becșsára, melyek a végrehajtatás 151 § értelmében ezen árveserok a megállapitandó becsaralul is el fognak adatni.

III. Árveszeni kívánók vghatod es képvesloje kivételével tartoznak az ingatlan illetve az egyes tkvi jóság testek 10% at bántpenzül készpénzben a kiköltött kezéhez letenni.

IV. Vevő köteles a vételért 6% kamattal 2 egyenlő részletben es pedig az első részlettel az árveseni napjától számítandó 30 a II dikt ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt gyulafelhórvári m. kir. adó mint leteti hivatalhoz befizetni es a nyugtát a bíróságok bemutatni, ezen esetben pedig ha a sorrendi tárgyalás es vételér felosztás hamarabb történne mint a fent kituzott 30 illete 60 nap alatt, vevő köteles a vételért (ugyan csak a fenti háttelben) a bíróság kiutalása folytán a hitelezők kezéhez felizetni, es a teljesített fizetesz igazoló nyugtát a bíróságok bemutatni, mert csak la vételér es kamatának teljes lefizetése után fog a megvett ingatlan tulajdonjoga vevő javára bekebelesztetni. — a bántpenz ar utolsó részletbe számított be.

(P. H.) M. Kir. Jíróság mint tkvi hatosag. Sz. Sebes 1881 julius 29-én.

Praturile musante lacsative din Előpatak
conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Előpatak.

Un efect eminent au aceste prafuri la catar de stomach, spasmiu de stomach, slabiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsura în gât, umflături de ficat și splină, îngrosarea forci, petri în ficare și galbenare la respirarea grea și baterca de inimă, gazuri în testine, boala apei, homovidie, la afecțiuni cataractale ale renunchilor, și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la varsare de sange, la ameteli, surzenie sangelui cătră cap și cătră piept.

Aceste prafuri înțroc în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și prafurile lui Seidlitz.

Prețul unei scăturice ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot I fl.

Depositul general: În Brașov la apotecariul Szava; în Sibiu la F. A. Reissenberger, comerciant.

[86] 10—12